

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 15 d.*

„Dempingas — Argentinos kilmės biodyzelino importas — Galutinis antidempingo muitas — Ieškinys dėl panaikinimo — Tiesioginis poveikis — Konkretus poveikis — Priimtinumas — Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 2 straipsnio 5 dalis — Normalioji vertė — Gamybos sąnaudos“

Byloje T-111/14

Unitec Bio SA, įsteigta Buenos Airėse (Argentina), atstovaujama advokatų J.-F. Bellis, R. Luff ir G. Bathory,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, iš pradžių atstovaujamą S. Boelaert ir B. Driessen, vėliau H. Marcos Fraile, padedamų advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos M. França ir A. Stobiecka-Kuik,

ir

European Biodiesel Board (EBB), įsteigtos Briuselyje (Belgija), atstovaujamos advokatų O. Prost ir M.-S. Dibling,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2013 m. lapkričio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 315, 2013, p. 2), kiek juo ieškovei nustatytas antidempingo muitas,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas G. Berardis, teisėjai O. Czúcz (pranešėjas) ir A. Popescu,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. spalio 28 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

- 1 Ieškovė *Unitec Bio SA* yra Argentinos biodyzelino gamintoja.
- 2 Biodyzelinas, alternatyvus kuras, panašus į įprastinį dyzeliną, gaminamas Europos Sąjungoje, bet jis yra ir importuojamas į ją dideliais kiekiais. Argentinoje jis daugiausia gaminamas iš sojų ir sojų aliejaus (toliau – pagrindinės žaliavos).
- 3 Gavus skundą, pateiktą 2012 m. liepos 17 d. *European Biodiesel Board (EBB)* gamintojų, atstovaujančių daugiau kaip 60 % visos Sąjungos biodyzelino gamybos, vardu, Europos Komisija 2012 m. rugpjūčio 29 d. paskelbė Pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl importuojamo Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelino inicijavimą (OL C 260, 2012, p. 8), remdamasi 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51; toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsniu.
- 4 Dempingo ir žalos tyrimas apėmė 2011 m. liepos 1 d.–2012 m. birželio 30 d. laikotarpį (toliau – tyrimo laikotarpis). Su žalos vertinimu susijusių tendencijų nagrinėjimas apėmė laikotarpį nuo 2009 m. sausio 1 d. iki tyrimo laikotarpio pabaigos.
- 5 Dėl didelio Argentinos gamintojų (eksportuotojų) skaičiaus Komisija, atlikdama nagrinėjamą tyrimą, kaip pavyzdį ėmė tris iš jų arba jų grupes, remdamasi didžiausiu nagrinėjamo produkto eksporto kiekiu į Sąjungą. Ieškovė prie jų nepriskirta.
- 6 2013 m. gegužės 27 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 490/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 141, 2013, p. 6; toliau – laikinasis reglamentas). Šiame reglamente ji, be kita ko, konstatavo, kad Argentinos kilmės biodyzelino importas buvo dempingo objektas, o tai darė žalą Sąjungos pramonei ir laikė, kad antidempingo muito minėtam importui nustatymas yra Sąjungos interesas.
- 7 Dėl dempingo maržos apskaičiavimo ir, konkrečiau, dėl panašaus produkto, kiek tai susiję su Argentina, normaliosios vertės nustatymo Komisija manė, kad vidaus prekybai nebuvo poveikio atliekant įprastines prekybos operacijas, nes Argentinos biodyzelino rinka smarkiai reguliuojama valstybės. Todėl ji nusprendė taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, pagal kurią, jeigu įprastomis prekybos sąlygomis minėtas produktas neparduodamas, reikia nustatyti šio produkto normaliąją vertę, todėl reikia ją apskaičiuoti pagal jo gamybos sąnaudas kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, administracines ir kitas bendrąsias sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos.
- 8 Dėl Argentinos kilmės biodyzelino gamybos sąnaudų reikia pažymėti, kad Komisija nurodė, jog EBB tvirtino, kad gamybos sąnaudos, nurodytos nagrinėjamų Argentinos gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentuose, netinkamai atspindėjo biodyzelino gamybos sąnaudas. Šis teiginys susijęs su Argentinos diferencijuoto eksporto apmokestinimo sistema (toliau – DEA sistema), kuri, ieškovių teigimu, lėmė pagrindinių žaliavų kainos iškraipymą. Manydama, kad šiame etape ji dar neturi pakankamai informacijos, kad galėtų nuspręsti, kaip įmanomai tinkamiau išnagrinėti šį teiginį, Komisija nusprendė apskaičiuoti normaliąją biodyzelino vertę remdamasi minėtuose apskaitos dokumentuose nurodytomis gamybos sąnaudomis, tačiau pažymėjo, kad šis klausimas išsamiau bus nagrinėjamas galutiniame tyrimo etape.

- 9 2013 m. lapkričio 19 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 315, 2013, p. 2; toliau – ginčijamas reglamentas).
- 10 Visų pirma dėl normaliosios panašaus produkto vertės, kiek tai susiję su Argentina, Taryba patvirtino išvadas laikinajame reglamente, pagal kurias ši vertė turėjo būti apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalimi, nes Argentinos biodyzelino rinka yra smarkiai reguliuojama valstybės (ginčijamo reglamento 28 konstatuojamoji dalis).
- 11 Dėl gamybos sąnaudų Taryba pritarė Komisijos pasiūlymui pakeisti laikinojo reglamento išvadas ir neatsižvelgti į pagrindinių žaliavų sąnaudas, nurodytas nagrinėjamų Argentinos gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentuose, taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Jos teigimu, šie duomenys tinkamai neatspindi sąnaudų, susijusių su biodyzelino gamyba Argentinoje, dėl to, kad DEA sistema lemia pagrindinių žaliavų kainų iškreipimą Argentinos vidaus rinkoje. Ji pakeitė jas vidutine referencine sojų kaina, paskelbta Argentinos žemės ūkio ministerijos franko laivo denio (FAB) eksportui tyrimo laikotarpiu (toliau – referencinė kaina; ginčijamo reglamento 35–40 konstatuojamosios dalys).
- 12 Antra, tvirtindama daugumą teiginių, esančių laikinajame reglamente, Taryba konstatavo, kad Sąjungos pramonė patyrė didelę žalą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį (ginčijamo reglamento 105–142 konstatuojamosios dalys), ir kad ši žala atsirado dėl Argentinos kilmės biodyzelino importo, kuris yra dempingo objektas (ginčijamo reglamento 144–157 konstatuojamosios dalys). Atsižvelgdama į tai, ji konstatavo, kad kiti faktoriai, tarp kurių, be kita ko, Sąjungos pramonės atliktas importas (ginčijamo reglamento 151–160 konstatuojamosios dalys), silpnas Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimas (ginčijamo reglamento 161–171 konstatuojamosios dalys) ir dvigubos biodyzelino, pagaminto iš panaudoto aliejaus, apskaitos sistema tam tikrose valstybėse narėse (ginčijamo reglamento 173–179 konstatuojamosios dalys) negalėjo pertraukti šio priežastinio ryšio.
- 13 Trečia, Taryba patvirtino, kad nagrinėjamų antidempingo priemonių priėmimas buvo Sąjungos interesas (ginčijamo reglamento 190–201 konstatuojamosios dalys).
- 14 Dėl konstatuotos dempingo maržos ir Sąjungos pramonei padarytos žalos dydžio Taryba, be kita ko, nusprendė, kad sumos, nustatytos kaip laikinasis antidempingo muitas, įtvirtintos laikinajame reglamente, turėjo būti galutinai surinktos (ginčijamo reglamento 228 konstatuojamoji dalis ir 2 straipsnis) ir kad galutinis antidempingo muitas turėjo būti nustatytas Argentinos kilmės biodyzelino importui (ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalis).

- 15 Ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 dalyje galutinio antidempingo maito norma, taikytina nagrinėjamam produktui, kiek tai susiję su Argentinos importu, nustatyta taip:

Bendrovė	Muito norma (EUR už neto toną)	Papildomas TARIC kodas
<i>Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosarijas; Bunge Argentina S.A., Buenos Airės</i>	216,64	B782
<i>Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Airės</i>	239,35	B783
<i>Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Airės; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahija Blanka; Vicentin S.A.I.C., Aveljaneda</i>	245,67	B784
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės: <i>Cargill S.A.C.I., Buenos Airės; Unitec Bio S.A., Buenos Airės; Viluco S.A., Tukumanas</i>	237,05	B785
Visos kitos bendrovės	245,67	B999

- 16 Gavusi dar vieną EBB skundą, Komisija lygiagrečiai su antidempingo procedūra taip pat atliko antisubsidijų procedūrą dėl Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelino importo į Sąjungą. Atsiėmus šį skundą 2013 m. spalio 7 d. raštu, ši procedūra buvo užbaigta nenustačius galutinių muitų 2013 m. lapkričio 25 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1198/2013, kuriuo nutraukiamas antisubsidijų tyrimas dėl importuojamo Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelino ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 330/2013, kuriuo įpareigojama registruoti importuojamą produktą (OL L 315, 2013, p. 67).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 17 Ieškovė pareiškė šį ieškinį; Bendrojo Teismo kanceliarija jį gavo 2014 m. vasario 17 d.
- 18 2014 m. birželio 2 d. Taryba pateikė atsiliepiamą į ieškinį. Dubliką ir tripliką pateikė atitinkamai 2014 m. rugpjūčio 6 d. ieškovė ir 2014 m. spalio 21 d. Taryba.
- 19 Atitinkamai 2014 m. gegužės 13 d. ir birželio 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais pareiškimais Komisija ir EBB paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2014 m. liepos 17 d. ir rugsėjo 22 d. nutartimis Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus įstoti į bylą. Į bylą įstojusios šalys pateikė savo paaiškinimus ir kitos šalys per nustatytus terminus pateikė savo pastabas dėl šių paaiškinimų.
- 20 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (devintoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 21 2015 m. rugsėjo 30 d. nutartimi ši byla ir bylos T-112/14, *Molinos Río de la Plata / Taryba*, T-113/14, *Oleaginosa Moreno Hermanos / Taryba*, T-114/14, *Vicentin / Taryba*, T-115/14, *Aceitera General Deheza / Taryba*, T-116/14, *Bunge Argentina / Taryba*, T-117/14, *Cargill / Taryba*, T-118/14, *LDC Argentina / Taryba*, ir T-119/14, *Carbio / Taryba*, buvo sujungtos žodinio proceso tikslais. Per 2015 m. spalio 28 d. posėdį išklaustytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

- 22 Taikydamas proceso organizavimo priemonės, Bendrasis Teismas (devintoji kolegija) paprašė šalių pateikti paaiškinimus ir savo pastabas dėl kitų šalių atsakymų.
- 23 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis yra su ja susijęs,
  - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 24 Taryba, palaikoma Komisijos ir EBB, Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina arba subsidiariai kaip nepagrįstą,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtimumo

- 25 Formaliai nepareikšdama prieštaravimo dėl nepriimtimumo pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnį, Taryba ginčija ieškinio priimtimumą. Iš esmės ji nurodo, kad ieškovė neturi teisės pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Kadangi ieškovė nėra paimto pavyzdžio dalis (žr. šio sprendimo 5 punktą), ji nėra pakankamai nurodyta ginčijamame reglamente, nes jame paminėta tik tarp „kitų bendradarbiaujančių bendrovių“, ir kad dempingo apskaičiavimas nebuvo nustatytas remiantis duomenimis, susijusiais su jos komercine veikla. Ieškovės dalyvavimas administracinėje procedūroje buvo tik netiesioginis ir nebuvo pakankamas pagrįsti jos individualų interesą. Be to, ieškovė neįrodė, kad ji buvo konkrečiai susijusi su ginčijamu reglamentu dėl tam tikrų jai būdingų savybių, kurios ją apibūdina bet kokio kito asmens atžvilgiu.
- 26 Atsižvelgiant į tai, pirmiausia reikia priminti, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali šio straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių, dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių.
- 27 Šiuo atveju Bendrasis Teismas mano, kad reikėtų visų pirma išnagrinėti, ar ieškovė yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su ginčijamu reglamentu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 28 Taryba neginčija tiesioginės šios bendrovės sąsajos su ginčijamu reglamentu. Iš tiesų, valstybių narių muitinės institucijos, neturėdamos jokios diskrecijos, įpareigtos rinkti muitus, numatytus ginčijamame reglamente.
- 29 Dėl konkrečios sąsajos su ieškovė, reikia priminti, kad iš teismų praktikos matyti, kad fizinis ar juridinis asmuo gali tvirtinti, jog nagrinėjamas aktas yra su juo konkrečiai susijęs tik tokiu atveju, jeigu šis aktas turi jam įtakos dėl tam tikrų jam būdingų savybių arba dėl tam tikros faktinės situacijos, kuri jį išskiria iš visų kitų asmenų (1963 m. liepos 15 d. Sprendimo *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 197, 223).
- 30 Atsižvelgiant į tai, reikia pripažinti, kad ginčijamo reglamento 1 straipsniu ieškovei nustatomas 237,05 eurų už toną galutinis individualus antidempingo muitas ir tai aiškiai nurodyta.

- 31 Priešingai, nei nurodo Taryba, šios aplinkybės pakanka, kad būtų galima padaryti išvadą apie ieškovės konkrečią sąsają (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 15 d. Sprendimo *Nachi Europe, C-239/99*, EU:C:2001:101, 22 punktą).
- 32 Kadangi ieškovė tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su ginčijamu reglamentu, reikia atmesti Tarybos nurodytą teiginį dėl nepriimtimumo.

Dėl esmės

- 33 Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.
- 34 Pirmuoju ir antruoju pagrindais siekiama užginčyti Tarybos veiksmus, t. y. neatsižvelgimą į nagrinėjamų Argentinos gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentuose esančių pagrindinių žaliavų sąnaudas dėl minėtų žaliavų kainų iškraipymo DEA sistema pakeičiant jas referencine kaina. Pirmajame pagrinde ieškovė tvirtina, kad tokie veiksmai neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies. Antrajame pagrinde ji tvirtina, kad šie veiksmai neatitinka susitarimo dėl GATT (OL L 336, 1994, p. 103) VI straipsnio įgyvendinimo.
- 35 Trečiasis pagrindas susijęs su tuo, kad, manydama, jog buvo priežastinis ryšys tarp Argentinos kilmės biodyzelino importo, kuris yra tyrimo objektas, ir Sąjungos pramonei padarytos žalos, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį.
- 36 Pirmajame pagrinde ieškovė tvirtina, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį, nes neatsižvelgė į realiai atitinkamų Argentinos gamintojų patirtas sąnaudas, susijusias su pagrindinėmis žaliavomis, motyvuodama tuo, kad minėtų žaliavų kaina, nurodyta nagrinėjamų Argentinos gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentuose, buvo dirbtinai sumažinta. Argentinoje pagrindinių žaliavų kaina nereguluojama. Ji nustatoma gamintojų laisvai ir nėra žemesnė nei eksportuojamų pagrindinių žaliavų kaina. Tarybos ir Komisijos požiūris (toliau kartu – institucijos) siekiant nustatyti šių medžiagų sąnaudas lemia eksporto mokesčio pridėjimą prie minėtuose apskaitos dokumentuose nurodytos Argentinos kainos. Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad šių medžiagų vidaus kaina iškreipiama dėl DEA sistemos, institucijos neįrodė, kad šie apskaitos dokumentai tinkamai neatspindi jų sąnaudų, todėl gali būti į jas neatsižvelgta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį.
- 37 Taryba, palaikoma Komisijos ir EBB, tvirtina, kad šiuo atveju pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies taikymas grindžiamas tuo, kad pagrindinių žaliavų pardavimas Argentinos rinkoje nebuvo atliekamas sudarant įprastinius komercinius sandorius. DEA sistema iškraipė Argentinos biodyzelino gamintojų gamybos sąnaudas; ši iškraipymą įrodo didelis skirtumas tarp vietos kainos ir tarptautinės kainos ir dėl to reikia jas pakoreguoti. Nagrinėjamų Argentinos gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentais nebuvo remiamasi kaip pagrindu apskaičiuojant normaliąją vertę, nors sąnaudos, susijusios su produkto, kuris yra tyrimo objektas, gamyba, nebuvo tinkamai atspindėtos minėtuose apskaitos dokumentuose. Tai, kad kaina yra reguliuojama, yra tik viena iš priežasčių, siekiant tyrimo tikslais pateisinti, kad sąnaudos nėra tinkamai atspindėtos šiuose apskaitos dokumentuose. Institucijų naudoti duomenys, t. y. sąjū referencinė kaina tyrimo laikotarpiu, atspindinti tarptautinės kainos lygį, yra patikimas šaltinis.
- 38 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad ginčijamame reglamente nustatant normaliąją panašaus produkto vertę institucijos ne skaičiavo gamybos sąnaudas, susijusias su pagrindinėmis žaliavomis, remdamosi jų kaina nagrinėjamų bendrovių apskaitos dokumentuose, bet, kaip matyti ir iš minėto reglamento 29 ir paskesnių konstatuojamųjų dalių, atmetė šią kainą ir pakeitė ją referencine kaina, remdamosi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalimi.

- 39 Šiuo aspektu reikia priminti, kad jeigu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamas jo kiekis arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje tokie pardavimai nesudaro galimybės deramai palyginti, minėto produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, administracines ir bendrąsias sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos. Toje pačioje nuostatoje patikslinama, kad gali būti laikoma, *inter alia*, jog egzistuoja ypatinga nagrinėjamojo produkto rinkos situacija, kuri apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdirbimo susitarimas.
- 40 Be to, iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pirmosios pastraipos matyti, kad jeigu panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama remiantis minėto reglamento 2 straipsnio 3 dalimi, gamybos sąnaudos paprastai apskaičiuojamos remiantis šalies, kuri yra tyrimo objektas, apskaitos dokumentais, jeigu šie dokumentai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus nagrinėjamoje valstybėje ir pagrįstai atspindi nagrinėjamo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas.
- 41 Taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susijusios sąnaudos nėra tinkamai atspindėtos suinteresuotosios šalies apskaitoje, jos koreguojamos arba nustatomos remiantis kitų tos pačios valstybės gamintojų ar eksportuotojų sąnaudomis arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojama, bet koku kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.
- 42 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pirmos ir antros pastraipų tikslas yra užtikrinti, kad sąnaudos, susijusios su panašaus produkto gamyba ir pardavimu, į kurias atsižvelgiama apskaičiuojant minėto produkto normaliąją vertę, atspindėtų sąnaudas, kurias gamintojas patiria eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje.
- 43 Be to, iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos formuluotės matyti, kad šalies, kuri yra tyrimo objektas, apskaitos dokumentai yra pagrindinis informacijos šaltinis nustatant panašaus produkto gamybos sąnaudas ir kad minėtuose dokumentuose esančių duomenų naudojimas yra principas, o jų pritaikymas ar pakeitimas kitu pagrįstu pagrindu yra išimtis.
- 44 Atsižvelgiant į principą, pagal kurį nukrypti leidžiančią nuostatą ar bendrosios taisyklės išimtį reikia aiškinti griežtai (žr. 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, 17 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką), reikia laikyti (taip mano ir ieškovė), kad išimtis, išplaukianti iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies, turi būti aiškinama siaurai.
- 45 Šioje byloje neginčydamą prižasčių, dėl kurių institucijos rėmėsi panašaus produkto normaliosios vertės apskaičiavimu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, ieškovė ginčija to paties reglamento 2 straipsnio 5 dalies taikymą, pagal kurį, atliekant minėtą apskaičiavimą, institucijos nesirėmė pagrindinių žaliavų kaina, nurodyta nagrinėjamų bendrovių apskaitoje.
- 46 Ginčijamame reglamente institucijos netvirtina, kad nagrinėjamų Argentinos gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentai neatitiko visuotinai Argentinoje pripažintų apskaitos principų. Tačiau jos tvirtino, kad minėti dokumentai tinkamai neatspindi sąnaudų, susijusių su pagrindinėmis žaliavomis.
- 47 Iš tiesų, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 29–42 konstatuojamųjų dalių, institucijos laikė, kad tiek, kiek pagal DEA sistemą buvo numatyti skirtingi pagrindinių žaliavų ir biodyzelino eksporto mokesčiai, ji lėmė minėtų žaliavų kainos iškraipymą tiek, kiek minėta sistema buvo daromas spaudimas jų kainai Argentinos rinkoje, kuri buvo dirbtinai sumažinta.

- 48 Remdamosi 2013 m. vasario 7 d. Sprendimu *Acron ir Dorogobuzh / Taryba* (T-235/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:65), institucijos ginčijamo reglamento 31 konstatuojamoje dalyje nurodė, kad kai žaliavų kainos vidaus rinkoje yra reguliuojamos, kad būtų dirbtinai žemos, galima daryti prielaidą, kad toks iškraipymas daro poveikį nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudoms. Tokiomis sąlygomis duomenys, nurodyti nagrinėjamų Argentinos gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentuose, negali būti laikomi pagrįstais, todėl tokie duomenys gali būti koreguojami.
- 49 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2013 m. vasario 7 d. Sprendimo *Acron ir Dorogobuzh / Taryba* (T-235/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:65) 44 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad, atsižvelgiant į tai, jog gamtinės dujos buvo privalomai tiekiamos atitinkamiems gamintojams (eksportuotojams) labai sumažinta kaina remiantis Rusijos teisės aktais, produkto, nagrinėjamo byloje, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, gamybos kainai turėjo įtakos Rusijos vidaus rinkos iškraipymas, kiek tai susiję su dujų kaina, nes šios kainos nelemia rinkos dėsniai. Todėl reikia manyti, kad institucijos galėjo pagrįstai daryti išvadą, kad viena iš aplinkybių, nurodytų bylos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, ieškovių apskaitos dokumentuose, negalėjo būti laikoma pagrįsta ir kad todėl reikia ją pakoreguoti remiantis kitais rinkos šaltiniais, kuriuos jos laikė labiausiai tipiniais.
- 50 Tačiau, kaip teisingai tvirtina ieškovė, skirtingai nei situacija, nagrinėta byloje, kurioje buvo priimtas 2013 m. vasario 7 d. Sprendimas *Acron ir Dorogobuzh / Taryba* (T-235/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:65), iš bylos medžiagos neišplaukia, kad pagrindinių žaliavų kaina buvo tiesiogiai reguliuojama Argentinoje. Iš tiesų, institucijų nurodyta DEA sistema tik numatė pagrindinių žaliavų ir biodyzelino diferencijuotą eksporto apmokestinimą.
- 51 Tačiau tai, kad DEA sistema tiesiogiai nereguliuoja pagrindinių žaliavų kainos Argentinoje, neatmeta išimties, įtvirtintos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje, taikymo.
- 52 Iš tiesų, reikia priminti, kaip padarė ir institucijos, kad nuostata, atitinkanti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, buvo įtraukta į ankstesnį pagrindinį reglamentą, t. y. į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t. p. 45), 2002 m. lapkričio 5 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1972/2002, iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 384/96 (OL L 305, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 132).
- 53 Iš Reglamento Nr. 1972/2002 4 konstatuojamosios dalies matyti, kad nuostatos, atitinkančios pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, įtraukimu buvo siekiama nustatyti rinkos gaires, kurių reikėtų laikytis, jei apskaitos dokumentai tinkamai neatspindi su atitinkamo produkto gamyba ir jo pardavimu susijusių sąnaudų, ypač kai dėl specifinės situacijos rinkoje neįmanoma atlikti panašaus produkto pardavimų tinkamo palyginimo. Tokiu atveju, remiantis ta pačia konstatuojamąja dalimi, duomenys turi būti gauti iš šaltinių, kurie nėra paveikti „tokių iškraipymų“.
- 54 Todėl Reglamento Nr. 1972/2002 4 konstatuojamoje dalyje numatyta galimybė remtis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalimi, be kita ko, tuo atveju, jei panašaus produkto pardavimai neleidžia tinkamo palyginimo dėl iškraipymo. Iš to taip pat išplaukia, kad tokia situacija gali atsirasti, be kita ko, kai rinkoje egzistuoja ypatinga situacija, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, kiek tai susiję su atitinkamo produkto dirbtinai maža kaina, tačiau tokio tipo situacijų nesusiejant vien su atvejais, kai eksporto valstybė tiesiogiai reguliuoja panašaus produkto ar jo pagrindinių žaliavų kainą.
- 55 Tačiau negalima pagrįstai manyti, kad visos eksporto valstybės valdžios institucijų priemonės, galinčios daryti įtaką pagrindinių žaliavų kainai ir dėl to atitinkamo produkto kainai, gali būti iškraipymo pagrindas, leidžiantis apskaičiuojant panašaus produkto normaliąją vertę neatsižvelgti į kainą, nurodytą šalies, kuri yra tyrimo objektas, apskaitos dokumentuose. Iš tiesų, kaip teisingai nurodė ieškovė, jei į bet kokią priemonę, kurios ėmėsi eksporto valstybės valdžios institucijos, galinčią daryti įtaką, nors ir

minimalią, žaliavų kainai, gali būti atsižvelgta, principas, įtvirtintas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje, pagal kuri minėti dokumentai yra privilegijuotas informacijos šaltinis nustatant panašaus produkto gamybos sąnaudas, gali netekti bet kokio veiksmingumo.

- 56 Todėl eksporto šalies valdžios institucijų priemonė gali leisti institucijoms apskaičiuojant panašaus produkto normaliąją vertę neatsižvelgti į žaliavų kainą, nurodytą šalių, kurios yra tyrimo objektas, apskaitos dokumentuose, tik jei ji lemia reikšmingą minėtų žaliavų kainos iškraipymą. Iš tiesų, kitoks išimties, numatytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje, aiškinimas, kuris, esant situacijai, kokia yra šioje byloje, leistų pakeisti šiuos duomenis sąnaudų suma, grindžiama kitu tinkamu pagrindu, galėtų sukelti nepagrįstą grėsmę principui, pagal kuri minėti dokumentai yra privilegijuotas informacijos šaltinis nustatant minėto produkto gamybos sąnaudas.
- 57 Be to, dėl aplinkybių, pateisinančių pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies taikymą, buvimo įrodinėjimo naštos, laikytina, kad institucijos, manančios, kad privalo neatsižvelgti į šalies, kuri yra tyrimo objektas, apskaitos dokumentuose nurodytas gamybos sąnaudas, jas pakeičiant kita kaina, kuri laikoma pagrįsta, turi remtis įrodymais arba bent jau požymiais, leidžiančiais nustatyti kriterijaus, kuriuo remiantis koregavimas atliekamas, buvimą (pagal analogiją žr. 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba*, T-249/06, EU:T:2009:62, 180 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 58 Todėl, atsižvelgiant į tai, kad veiksmai siekiant neatsižvelgti apskaičiuojant panašus produkto normaliąją vertę į šalies, kuri yra tyrimo objektas, apskaitos dokumentuose nurodytos minėto produkto gamybos sąnaudas, priskirtinas prie išimties (žr. šio sprendimo 44 punktą), kai institucijų nurodytas iškraipymas yra ne greita valstybės priemonės pasekmė, kaip byloje, kurioje buvo priimtas 2013 m. vasario 7 d. Sprendimas *Acron ir Dorogobuzh / Taryba* (T-235/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:65), bet minėtos priemonės poveikis, kuris, laikoma, daromas rinkoje, jos turi užtikrinti nagrinėjamos rinkos veikimą ir įrodyti konkrečias šios priemonės pasekmes jai, šiuo atžvilgiu nesiremiamos paprastomis prielaidomis.
- 59 Būtent atsižvelgiant į šiuos samprotavimus reikia nagrinėti, ar institucijos pakankamai teisiškai įrodė, kad apskaičiuojant panašaus produkto normaliąją vertę neatsižvelgimo į pagrindinių žaliavų kainą, nurodytą nagrinėjamų gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentuose, sąlygos šiuo atveju buvo įvykdytos.
- 60 Pirma, dėl Argentinos valdžios institucijų priemonės, kuri nustatyta kaip pagrindinių žaliavų kainos iškraipymo šaltinis, kaip nurodyta, be kita ko, ginčijamo reglamento 29 konstatuojamoje dalyje, tai yra DEA sistema, kiek ji apima diferencijuotą pagrindinių žaliavų ir biodyzelino apmokestinimą. Iš minėto reglamento 35 konstatuojamosios dalies matyti, kad tyrimo laikotarpiu biodyzelino eksportas buvo apmokestintas nominaliąja 20 % norma, taikant faktinę 14,58 % normą, o per tą patį laikotarpį sojų ir sojų aliejaus eksporto apmokestinimo norma buvo atitinkamai 35 ir 32 %.
- 61 Antra, dėl DEA sistemos poveikio Taryba, be kita ko, ginčijamo reglamento 30 konstatuojamoje dalyje nurodė, kad iš papildomo tyrimo matyti, jog minėta sistema darė spaudimą pagrindinių žaliavų kainai Argentinos rinkoje, kuri buvo dirbtinai sumažinta.
- 62 Nors šiomis aplinkybėmis Taryba ginčijamo reglamento 68 konstatuojamoje dalyje dėl Indonezijoje taikytos DEA sistemos poveikio nurodė, kad minėta sistema riboja pagrindinių žaliavų eksporto galimybę, kadangi didesnis minėtų žaliavų kiekis buvo prieinamas vidaus rinkoje ir darė spaudimą jų kainų kritimui minėtoje rinkoje, reikia pažymėti, kad minėtame reglamente nebuvo nustatyta, kodėl ši sistema, kiek ji nustatė diferencijuotą pagrindinių žaliavų ir biodyzelino eksporto apmokestinimą, sukėlė didelį šių žaliavų kainos iškraipymą Argentinos rinkoje.

- 63 Ginčijamo reglamento 37 konstatuojamoje dalyje Taryba konstatavo, kad pagrindinių žaliavų vidaus ir tarptautinės kainos tendencijos buvo tos pačios ir kad šių kainų skirtumas atitiko joms nustatytus eksporto mokesčius. Minėto reglamento 38 konstatuojamoje dalyje ji nurodė, kad pagrindinių žaliavų, kurias biodyzelino gamintojai naudojo Argentinoje, vidaus kaina buvo dirbtinai žemesnė už tarptautinę kainą dėl iškraipymo, kurį sukėlė DEA sistema. Tačiau, apsiribojusi pažymėjimu, kad pagrindinių žaliavų vidaus ir tarptautinės kainos skirtumai iš esmės atitiko pastarųjų eksporto mokesčius, ji nenurodė poveikio, kurį skirtumas tarp šių žaliavų apmokestinimo normos ir biodyzelino apmokestinimo normos galėjo turėti minėtų žaliavų kainai Argentinos rinkoje. Iš tiesų, konstatavimas šio reglamento 37 konstatuojamoje dalyje leidžia daugiausia padaryti išvadas dėl tam tikro poveikio, kurį gali daryti eksporto mokesčio nustatymas pagrindinių žaliavų kainai, tačiau neleidžia daryti išvados apie poveikį, kurį skirtumas tarp šių žaliavų apmokestinimo normos ir biodyzelino apmokestinimo normos galėjo turėti minėtų žaliavų kainai minėtoje rinkoje.
- 64 Tarybos nuorodos ginčijamo reglamento 39 ir 42 konstatuojamosiose dalyse, kad pagrindinių žaliavų kaina, nurodyta atitinkamų bendrovių apskaitos dokumentuose, buvo pakeista kaina, kuria šios bendrovės jas įsigijo vidaus rinkoje be iškraipymo, t. y. referencine kaina, taip pat neleidžia daryti išvados dėl įtakos, kurią šių žaliavų apmokestinimo normos ir biodyzelino apmokestinimo normos skirtumas galėjo daryti minėtų žaliavų kainai minėtoje rinkoje. Kadangi šios konstatuojamosios dalys turėtų būti traktuojamos kaip Tarybos konstatavimas, kad nesant tokio normų skirtumo pagrindinių žaliavų kaina šioje rinkoje būtų tapati referencinei kainai, pakanka pažymėti, kad tai nebuvo nustatyta nei ginčijamame reglamente, nei Bendrojo Teismo procese.
- 65 Dėl ekonominių tyrimų, kuriuos institucijos nurodė per procesą Bendrajame Teisme, reikia pažymėti, kad, žinoma, iš to galima daryti išvadą, kad eksporto mokesčiai lemia atitinkamo produkto eksporto kainos padidėjimą, palyginti su jo kaina vidaus rinkoje, minėto produkto eksporto kiekio sumažėjimą ir spaudimą dėl šio produkto mažesnės kainos vidaus rinkoje. Iš to taip pat galima daryti išvadą, kad eksporto mokesčių sistema, kuria pagrindinės žaliavos apmokestinamos didesniu mokesčiu nei produktai rinkoje, apsaugo ir skatina vietos pramonę jai tiekiant pakankamą kiekį žaliavų palankia kaina.
- 66 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad šiuose tyrimuose tik analizuojamas eksporto mokesčių poveikis pagrindinių žaliavų kainai, bet ne pagrindinių žaliavų ir biodyzelino diferencijuoto eksporto apmokestinimo poveikis.
- 67 Todėl institucijos tik paaškino santykį tarp pagrindinių žaliavų tarptautinės rinkos ir vietos rinkos kainos ir pateikė nuorodas dėl eksporto mokesčio poveikio minėtų žaliavų prieinamumui vidaus rinkoje ir dėl jų kainų, tačiau konkrečiai nenustatė DEA sistemos poveikio, kurį galėjo padaryti pagrindinių žaliavų vidaus kainai, ir kiek šis poveikis skiriasi nuo apmokestinimo sistemos, kurioje nėra pagrindinių žaliavų ir biodyzelino diferencijuoto eksporto apmokestinimo.
- 68 Todėl laikytina, kad institucijos nepakankamai teisiškai įrodė žymaus pagrindinių žaliavų, apmokestinamų taikant DEA sistemą, kainos iškraipymo buvimą, kiek šioje sistemoje buvo numatytas minėtų žaliavų ir biodyzelino diferencijuotas eksporto apmokestinimas. Todėl institucijos, laikydamos, kad šių žaliavų kaina nebuvo tinkamai atspindėta nagrinėjamų gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentuose, ir į ją neatsižvelgusios, pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį.
- 69 Priešingai, nei nurodo institucijos, šios išvados nepaneigia aplinkybė, kad jos naudojasi plačia diskrecija bendros prekybos politikos srityje, ypač kalbant apie sudėtingus ekonominius vertinimus prekybos apsaugos priemonių srityje, ir kad šiuo aspektu Sąjungos teismas turi tik patikrinti proceso taisyklių laikymąsi, nustatytų faktinių aplinkybių tikslumą siekiant atlikti ginčijamą pasirinkimą, akivaizdžios šių aplinkybių vertinimo klaidos nebuvimą ir piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimą (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Since Hardware (Guangzhou) / Taryba*, T-156/11, EU:T:2012:431, 134–136 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).

- 70 Iš tiesų Bendrojo Teismo kontrolė, kuri apsiriboja nustatymu, ar aplinkybės, kuriomis Sąjungos institucijos grindžia savo konstatavimus, gali patvirtinti jų iš to padarytas išvadas, nepažeidžia jų plačios diskrecijos prekybos politikos srityje (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 68 punktą).
- 71 Šioje byloje Bendrasis Teismas tik išnagrinėjo, ar institucijos įrodė, kad apskaičiuojant panašaus produkto normaliąją vertę neatsižvelgimo į sąnaudų, susijusių su minėto produkto gamyba ir pardavimu ir nurodytų nagrinėjamų Argentinos gamintojų (eksportuotojų) apskaitos dokumentuose, sąlygos, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje nustatyta taisykle, buvo įvykdytos.
- 72 Remiantis tuo darytina išvada, kad pirmasis pagrindas priimtinas.
- 73 Dar reikia išnagrinėti, kiek konstatuota klaida pateisina ginčijamo reglamento panaikinimą, kiek tai susiję su ieškove.
- 74 Priešingai, nei tvirtina Taryba, šios bylos aplinkybėmis negalima iš dalies panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnį atsižvelgiant tik į klaidą, konstatuotą dėl antidempingo mokesčio normos apskaičiavimo metodo.
- 75 Iš tiesų, pagal teismų praktiką Sąjungos teisės aktą galima panaikinti iš dalies tik tuo atveju, jei prašomos panaikinti nuostatos gali būti atskirtos nuo likusios teisės akto dalies. Šis atskyrimo reikalavimas netenkinamas, jei dėl panaikinimo iš dalies pakeičiama jo esmė (2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-29/99, EU:C:2002:734, 45 ir 46 punktai).
- 76 Kaip buvo nurodyta nagrinėjant pirmąjį pagrindą, institucijų atliktas panašaus produkto normaliosios vertės apskaičiavimas buvo grindžiamas klaidingais samprotavimais. Kadangi normalioji vertė yra pagrindinė sąlyga nustatant taikytiną antidempingo maito normą, ginčijamo reglamento 1 straipsnis negali būti paliktas galioti tiek, kiek juo ieškovei nustatytas individualus antidempingo maitas.
- 77 Atsižvelgiant į tarpusavio santykį tarp galutinio antidempingo maito ir laikinojo antidempingo maito, numatyto pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 ir 3 dalyse, ginčijamo reglamento 2 straipsnis taip pat turi būti panaikintas, kiek tai susiję su ieškove, nes jame numatyta, kad laikinojo antidempingo maito sumos buvo galutinai surinktos.
- 78 Todėl reikia panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su ieškove, ir nereikia nagrinėti antrojo ir trečiojo pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 79 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.
- 80 Komisija ir EBB padengia savo bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 ir 3 dalis.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2013 m. lapkričio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo maitas ir galutinai surenkamas laikinasis maitas, 1 ir 2 straipsnius tiek, kiek jie susiję su *Unitec Bio SA*.**
- 2. Europos Sąjungos Taryba padengia savo ir *Unitec Bio* bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Europos Komisija ir *European Biodiesel Board (EBB)* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Paskelbta 2016 m. rugsėjo 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.